

Boğaz Destanı

— Erdem Bozkurt · 11 Ağustos 2011

Bütün dünya meydanda,bu nasıl cenktir?
Müthiş bir tufan,kalmaz taş üstünde taş.
Kahraman mehmedimin ağzında tekbir,
Ardında bırakmaz gövde üstünde baş.

Gelip dayanmış binbir parça donanma,
Sular köpürmüş,boğaz çalkalanıyor.
Yürekler bir,iman yolunda savunma,
Bir süngüyle,binbir zırh parçalanıyor.

Kahpe bir kurşun delmiş geçmiş boynunu,
Bir Mehmedim vurulmuş,yede yatıyor.
Hilal uğruna siper etmiş koynunu,
Yükselen ruhu Allah'a uzanıyor.

Şanlı ordunun görüp asaletini,
Kim derdi ki;dünyada yaşanmaz mahşer.
Tarihe damga vurmuş milletin azmini,
Kırmaya yetmez gavurun kustuğu şer.

Tarihte böyle bozgun gördü mü dünya?
Nerde cihanı ardına alan Churchill?
Bin yılın hayali gömülürken suya,
Ölüm saçan ordu,kaçışıyor çil çil.

Kan ile yıkanırken her karış toprak,
Toprağa kan dökenler ölmeyecekler.
Mustafa Kemal diyor ki ufka bakarak;
Gittiler,geçemediler,geçemeyecekler.

Şah-ı Kelâm